

ADVENT

Wachten op het nieuwe vuur

Moeten wachten op iets is meestal niet fijn.
Moeten wachten tot iets gedaan is
of moeten wachten tot je aan de beurt bent;
of met kinderen wachten
tot je ergens bent aangekomen of tot iets begint.

Er is ook een ander wachten:
wachten op iets dat je blij maakt.
Je weet dat het zal komen
en je kan er op wachten.
Je geniet er al van voor het wachten vervuld is.

Christenen wachten nu op Kerstmis.
Wat gaat het dit jaar voor hen betekenen?
Welke boodschap gaan ze erin vinden?
Zal het voor hen een zinvol feest zijn?

Het is goed van daarop te wachten.
Kerstmis is nooit iets automatisch.
Het zou een nieuw vuurtje moeten brengen
in het hart van christenen.
Daarom beginnen zij met één kaarsje.
Een eerste lichtje, dat uitnodigt tot wachten:
'Maak het soms eens stil.
Bid tot Onze Vader en bid dat zijn rijk mag komen ...'

Daarna komen de andere kaarsjes.
Het wordt dan hopelijk ook klaarder
en duidelijker, hoe zijn rijk kan komen,
hoe het ook voor de bidder zelf komt,
en hoe hij of zij daarvoor licht ontvangt.

Wachten op het licht van Kerstmis,
licht dat uitgroeit tot een sterker besef,
dat zijn licht de beste weg is:
om mensen open te breken voor elkaar
en om de gang van zaken in de wereld te verheffen.
Een licht dat ieder jaar weer van binnen vurig kan maken.